

[Gade]

hr. Nyrup Rasmussen kongelig undersøger. Det er derefter Socialdemokraternes eget valg at gøre sig til håndværkere eller bestyrere.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg vil godt anerkende hr. Holger K. Niensens ord om, at SF og Socialdemokratiet udfylder forskellige roller. Sådan har det været igennem mange år her i Tinget, ja, siden SF's start har Socialdemokratiet og SF haft vidt forskellige roller. Hvor Socialdemokratiet også før SF's dannelse var vant til at påtage sig afgørende politisk ansvar for landets ledelse og den politiske udvikling i Danmark, har SF'erne haft en anden rolle. Og det er helt i orden, at SF'erne valgte en anden rolle: at ville være inspiratorer for politikken, være dem, der prøvede at trække nye vinkler ind i parlamentet, at være græsroddernes talerør, osv. Men det er jo også lykkedes andre at få en tættere tilknytning til mange af de bevægelser, som findes uden for huset, og også at være et direkte bindeled ud til befolkningen udenfor.

SF har nu bevæget sig væk fra den rolle og vil gerne ind i den mere aktive politiske ansvarsvaretagelse. Dét byder vi SF velkommen. Det har den nye statsminister gjort i sine anstrengelser for at få klaret den meget komplicerede situation efter det nej, vi fik den 2. juni. Også andre partier har hjulpet SF i forhold til at inddrage SF aktivt i forhandlinger om både finanslov og andre større anliggender. Men stadig væk er der den rollefordeling, at når vi kommer frem til målstregen, ser SF mere på, om man har fået udfyldt hele sin huskeliste over, hvad man skulle have igennem, eller man har måttet indgå for mange kompromiser undervejs.

Sådan gør vi andre det også; men den politiske virkelighed, som vi må forholde os til, er også, at det ikke er sikkert, at man når alle de 10 punkter på huskelisten, men så når man dog et stykke vej. Det er dér, rollefordelingen er anderledes, og det må SF på et tidspunkt gøre op med sig selv. Vi oplevede efter at have sidet i forhandlinger med SF i 2½ år om den nye universitetslov, at da vi nåede frem til målstregen, valgte SF at stå udenfor. Det mener jeg ene og alene skyldtes, at SF ville holde sig fri for at skulle tage et ansvar for at gennemføre en lovgivning på et område, hvor SF har sine

kernevælgere. Det kan man ikke, vil jeg sige til hr. Holger K. Nielsen. Man må en gang imellem gå videre.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes slet ikke, at det med styrelsesloven har noget med dette her at gøre. Det var en lov, hvor vi i sidste ende besluttede, at vi var uenige. Det har Socialdemokratiet mig bekendt også gjort ved adskillige lejligheder. Ser vi på de sidste 10 år, er der jo også mange lejligheder, hvor Socialdemokratiet har stemt imod love, man har forhandlet, fordi man mente, at de var for dårlige. Det er da helt legitimt. Hvis hr. Frank Jensen dermed vil antyde, at vi ikke er i stand til at acceptere kompromiser, så er det jo en helt fejlagtig beskrivelse af virkeligheden. Omkring EF-politikken og omkring en række andre problemområder er vi gået aktivt ind og har så sandelig formuleret kompromiser – måske endda mere end andre partier i Folketinget, herunder Socialdemokratiet, har gjort.

Men jeg må gentage mit spørgsmål: Hvad var baggrunden for, at man ikke foretrak en socialdemokratisk mindretalsregering i stedet for denne? Er det ikke korrekt, at en sådan regering i langt højere grad ville kunne have manøvreret i folketingssalen? Ville den ikke, selv om den var i mindretal, alligevel kunne få et samarbejde i gang om de perspektivrige reformer – som vi naturligvis vil støtte og arbejde for selv med denne regering?

Pointen er, at denne flertalsregering vil være præget af stor uenighed, men når man kommer til de andre partier, herunder SF, vil man naturligvis have afhandlet tingene forinden, og det betyder, at vores indflydelse vil være langt, langt mindre, end hvis vi havde haft en mindretalsregering. Derfor vil jeg godt igen spørge, om det dog ikke havde været en bedre løsning også for Socialdemokratiet, hr. Frank Jensen.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg skønner, at vi nærmer os talerrækken igen, men jeg har to korte bemærkninger endnu.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):